

Spirale, odnosno veći i manji krugovi koji se zatvaraju i otvaraju su temelj i supstanca svih oblika. Gdje se oni pojavljuju pojavljuje se materija. Kada oni nestanu, nestaje i materija i sva djelovanje materije kao što su: zvuk, boja, toplina, oblik, gustoća, dimenzija.

Dakle, krug nije samo simbol vječnog života, nego sam život u svojom vječitom očitovanju i izmjeni nastajanja i nestajanja.

U osobnom iskustvu čovjek ga često doživljava i kao stanje bezizlaznosti, umora i dosade, kada nam se čini da se vrtimo ukrug, da se uvijek iznova ponavljaju stvari i situacije koje nam nisu ugodne.

Kao da sam umoran
I kao da sam star
Kao da je dosadno
I suviše da znam
Ovaj krug sam skupio
I opet sklopio…
(EKV, Krug)

Ustvari ponavljaju se energetski, misaono-emocionalni obrasci, nesvjesne strukture, neprepoznata energetska, karmička mustra, na temelju koje se formiraju vanjske okolnosti.

Kako izaći iz takvih krugova?

Svjesno. Prepoznavanjem i probojem.

Svijest se također razvija u kružnom, odnosno spiralnom kretanju prema sve višim oktavama i zahtijeva našu pažnju i suradnju. I spremnost da učinimo odlučujući korak, skok kada je potrebno napustiti stari krug, uvijek iznova.

To znači osluškivati otvorenim umom i srcem. Što je to što sada doživljavam u raznim aspektima moga života? Što je to što u - sada i ovdje - kuca na moja unutarnja vrata? Što se želi očitovati?

Postoje unutrašnja razdoblja koja zahtijevaju tišinu – dani nepomućenog mira, ali i vanjska razdoblja za iskustva i integriranje tihih ostvarenja; razdoblja osame i razdoblja odnosa s drugima koja se međusobno nadopunjuju.

I ne može se reći da je u životu prvo jedno, a zatim drugo razdoblje, ili obratno. Oba se procesa mogu događati svo vrijeme. Bilo koje veće razdoblje može sadržavati dane dubokog mira, a zatim nove razine proživljavanja starih povreda, karmičke i krvne povijesti, a zatim

otpuštanje, i suočavanje s novim situacijama.

U kontekstu duhovnog razvoja potrebna je integracija svih tih razina.

Duhovni put nas nepredvidivo vodi kroz visoke i niske predjele, nepoznatim i uskim stazama, duboko u tamnu šumu, kroz kišna, snježna i sunčana razdoblja, nekad u osami, nekad s drugima…, sve dok nismo sposobni pronaći oslobođenje duše u svakom području.

Ono što se traži je hrabrost da se suočimo sa svime što se javlja. Svjesno, bez traženja oslonca i identiteta u bilo kojem od tih iskustava; ne pokušavajući ga zadržati, ponoviti, a niti panično bježati od njega.

Samo takvo suočavanje s iskustvima nosi promjenu i razvoj za kojim čeznemo.

To je jedini put u istinsku autentičnost i integriranost na razini pojedinca i čovječanstva.

To znači i potpuno odricanje od podjele života na privatni i neki drugi; na duhovnu praksu i svjetovni život.

To znači proširenje naše predodžbe o Duhovnom putu tako da uključi sve.

A to ćemo sve bolje moći povlačeći se s oboda kruga u unutrašnjost, što bliže središtu.

To je uvijek isto središte, nepokretna izvorna točka. Besmrtni um, Duh ili stvaratelj.

Samo iz nje je moguća jasna i neiskrivljena percepcija.

Ta bezdimenzionalna i bezvremena svjetlosna točka je zajedničko središte svih nas i naših krugova.

Kada se s njim povežemo to znači da smo blago prisutni u središtu svoga života, svoga opažanja. Uvijek sada i ovdje.

Kao svjedok. Kao svjetlo koje sve jasnije osvjetljava kako i iz čega nastaju krugovi koji su ga do tada zbunjivali. I oni nestaju, a zamjenjuje ih osjećaj veće slobode i lakoće. To je prelazak na novu vibracijsku razinu, novu oktavu svijesti.

Ovaj krug sam smislio
Ovaj krug sam stvorio
Ovaj krug sam razbio
U vjetar rasuo.
Vjetar misli,
Vjetar zna
Sve sto znamo ti i ja…
(EKV, Krug)

I tada može početi stvaranje ili očitovanje nečega novog, do tada nepoznatog. Nečega što nije više samo osobno, pojedinačno, nego je zajedničko, tebi i meni i svima koji su uspjeli probiti krug izoliranog, lažnog ja.

Pripremila: Eloratea

